Viera, znovuzrodenie a duchovná výživa

Category: Biblia
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Článok zo sedemdielneho cyklu „Činnosť Božieho slova“ – III. diel

V tomto a ďalších dieloch tohto cyklu budeme hovoriť o účinkoch Božieho slova v životoch tých, ktorí mu veria

Na začiatok

Na začiatok pozornosť venujeme trom veršom, ktoré hovoria o všeobecnom účinku Božieho slova:

„L*ebo slovo Božie je* ***živé*** *a* ***účinné*** *a* ***ostrejšie*** *nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobné posúdiť myšlienky a mysle srdca*“ (Židom 4:12).

Tento verš hovorí, že Božie slovo má moc, energiu, je živé a aktívne.

Pán Ježiš hovorí: *„Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú* ***Duch*** *a sú* ***život***“ (Ján 6:63).

V prvom liste Tesalonickým apoštol Pavel píše: *„A preto aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že prijmúc od nás slovo zvesti Božej neprijali ste slová ľudí, ale – ako je pravda – slovo Božie, ktoré aj* ***mocne pôsobí vo vás veriacich***“(1. Tesalonickým 2:13).

Z týchto veršom môžeme rozumieť, že *Božie slovo* nie je možné zredukovať iba len na jednoduché zvuky vo vzduchu alebo na znaky na papieri, ale **Božie slovo je život a Duch** – je živé, aktívne, nesie energiu a tvorivo pôsobí v tých, ktorí mu veria.

Biblia však tiež objasňuje, že spôsob a stupeň, v akom božie slovo v človeku pôsobí, je v každom prípade určený reakciou tých, ktorý ho počujú (čítajú). Treba vziať do úvahy slová apoštola Jakuba: *„Preto zložiac každú špinu a zbytok zlosti v tichej krotkosti prijmite vsadené slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše*“ (Jakub 1:21). Aby sme prijali Božie slovo na úžitok našim dušiam, potrebujeme niečo odložiť, a to: *nečistotu* a *zlosť*. O nečistote by sme mohli povedať, že je to to, čo je zvrátené, nemravné, nečisté a mať v akýchto veciach záľubu. Tieto veci uzatvárajú srdce a myseľ účinnému spasiteľnému pôsobeniu Božieho slova v nás. Tak aj „zlosť“. Takýto postoj majú často

neobrátení ľudia voči Bohu.

Postoj opačný voči „nečistote“ a „zlosti“ Jakub označuje slovom „tichosť“. „Tichosť“ sa vyznačuje *krotkosťou*, *pokojom*, *úprimnosťou*, *trpezlivosťou* a *otvorenosťou srdca a mysle*. Všetky tieto charakterové znaky sú spojené s tým, čo Biblia nazýva „bázeň Hospodinova“, čo môžeme chápať ako prejav vážnosti a úcty voči Bohu. Vo veršoch Žalmu 25 je uvedené, aký je vzťah Boha k tým, ktorí sú pokorní: *„Dobrý a priamy je Hospodin, preto vyučuje hriešnikov pravej ceste; Činí to, aby pokorní chodili v súde, a vyučuje pokorných svojej ceste; Ktorý a aký je to človek, ktorý sa bojí Hospodina? Toho vyučuje ceste, ktorú má vyvoliť; Tajomstvo Hospodinovo je známe tým, ktorí sa ho boja, a jeho zmluva je nato, aby im ju dal vedieť*“ (verše 8, 9, 12 a 14).

Vidíme, že *tichosť* a *bázeň Hospodinova* sú dva postoje, v ktorých prostredníctvom Božieho slova prijímame *vyučenie* a *požehnanie*. V opačných postojoch – nečistote a zlosti –, sa nám Božieho dobrodenia nedostáva. Mali by sme si teda dávať pozor, v akom nastavení sa naše srdce a myseľ nachádza, pretože Božie slovo je aj sudcom našich myšlienok (Židom 4:12). Inými slovami: Božie slovo vynáša na svetlo povahu a charakter toho, kto ho počúva.

Apoštol Pavel cez list Korintským vyučuje o odhaľujúcej a rozdeľujúcej moci Božieho slova: *„Lebo slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou*“ (1. Korintským 1:16). Posolstvo evanjelia je rovnaké všetkým ľuďom. Rozdiel spočíva len v odlišných reakciách poslucháčov.

Takýto je aj zmysel slov Pána Ježiša Krista, keď hovorí: *„Nedomnievajte sa, že som prišiel dať pokoj na zem; neprišiel som dať pokoj, ale meč. Lebo som prišiel rozdeliť človeka proti jeho otcovi a dcéru proti jej materi a nevestu proti jej svokre*“ (Matúš 10:34). Meč, ktorý Kristus prišiel dať na svet je ten istý, ktorý videl apoštol Ján v Zjavení 1:16 vychádzajúci z jeho úst – ostrý dvojstranný meč Božieho slova (ako Židom 4:12). Ako tento meč prechádza vo zvesti evanjelia svetom rozdeľuje aj členov jednej domácnosti podľa postoja aký k nemu každý jeden člen domácnosti zaujme.

V ďalšom obrátime pozornosť k tým, ktorí prijímajú Božie slovo s tichosťou a úprimnosťou a otvoreným srdcom a mysľou a skúmajme účinky, ktoré u nich spôsobí. Prvý z týchto účinkov je viera

Viera

Kľúčovým veršom pre vieru je Rímskym 10:17 *„Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“*

V duchovnom procese človeka obracajúceho sa k Bohu prebiehajú tri etapy. Prvou je Božie slovo, ktoré v jeho prostredí musí byť prítomné. Druhou je počutie Božieho slova a treťou je viera.

Aby Božie slovo v nás čokoľvek spôsobilo, nestačí že je okolo nás, že je prítomné tam, kde sa nachádzame. Pôsobí na nás až vtedy, keď mu venujeme

pozornosť, keď ho počúvame. Pod počúvaním rozumieme: mať postoj prebudeného záujmu a pozornosti, úprimnú túžbu pýtania sa po Bohu s úprimnou túžbou porozumieť zvestovanému evanjeliu. Z „počutia“ potom vzniká viera – a následne jej vyznanie. U každého jednotlivca je to potom jeho jeden deň, o ktorom mu Boh hovorí: „*V príhodný čas som ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol. Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!*“ (2. Korintským 6:2)

V bežnom praktickom živote slovo „viera“ je používané veľmi voľne. Biblickú vieru môžeme jednoducho predložiť ako verenie tomu, že Boh zamýšľa to, čo v *Božom slove* povedal a tiež, že urobí to, čo vo svojom *Božom slove* zasľúbil. Okrem toho, Písmo slovo „viera“ jasne a jednoznačne definuje: „*A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia*“ (Židom 11:1). To je všeobecná definícia viery. Spasiteľná viera, viera na spasenie, je predložená apoštolom Pavlom v 1. liste Korintským 15:1-8. Sumou týchto veršov je evanjelium spasenia z milosti, ktoré môžeme na tomto mieste zhrnúť do nasledovných viet:

„Kristus bol bohom Otcom vydaný na smrť za naše hriechy. Zomrel a bol pochovaný. Boh ho vzkriesil tretieho dňa z mŕtvych a žije. Ten, kto uverí v tieto fakty a túto vieru vyzná, je Bohom ospravedlnený a Boh mu pripočítava spravodlivosť Ježiša Krista. Znova ho zrodí a dáva mu nový večný život“.

Znovuzrodenie

alebo *nové narodenie* je ďalší účinok, ktorý Božie slovo spôsobuje. Najskôr spôsobí splodenie: *splodil nás slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou jeho stvorení!“* (Jakob 1:18) a potom nasleduje nové narodenie: „veď ste **živým a večným slovom Božím znovuzrodení** nie z porušiteľného*, ale **z neporušiteľného semena***“ (1. Petrov 1:23, ECAV a iné preklady).

Ako v prírode, aj v duchovnou živote človeka platí zásada, že druh semena určuje druh života, ktorý z neho vzíde. Z pšeničného zrna vzíde pšenica. Z konopného semena vyrastie konopa a pod atď. Rovnako je to aj s novým narodením, v ktorom dostávame novú prirodzenosť. Semenom nového života, ktoré sa seje v evanjeliu spasenia z milosti, je neporušiteľné, večné Božie slovo. Život, ktorý vzíde z tohto semena je Boží, neporušiteľný večný život. V skutočnosti je to život samotného Boha, ktorý skrze jeho, Božie, slovo vstúpi do ľudského vnútra a dôjde k novému narodeniu. Apoštol Peter tento stav veriaceho označuje slovami „(mať) *účasť na božskej prírode* (prirodzenosti)“ (2. Petrov 1:4). Pritom stále zostáva platné, že sme stvorené bytosti a naše bytie je odvodené bytie. Peter píše, že *máme účasť na Božej prirodzenosti*, ale tým nie sme bytosti rovnakej *podstaty* ako Boh. Tak bol stvorený aj Adam – Boh do jeho nozdier vdýchol dych života. Božie bytie je jedinečné bytie a je vlastné iba samému Bohu.

Apoštol Ján 1. Jánovom liste 3:9 píše, že – vyberáme z verša –: *kto sa narodil z Boha, jeho semä* (čo je Božie slovo, z ktorého vzišiel jeho nový život) *zostáva v ňom“.* Život, ktorý nám dal Boh v znova zrodení je večný život, lebo Božie slovo už zostáva navždy v nás a nedá sa stratiť, nemôže nám

ho nikto vziať a nemôžeme ani nijako inak oň prísť.

Duchovná výživa

Výživa pre zachovanie nového života

Ako píšeme vyššie, v znovuzrodení prostredníctvom Božieho slova dostávame novú prirodzenosť – úplne nový druh života. To je ďalší, veľmi dôležitý účinok Božieho slova. V každej oblasti života platí rovnaký princíp: ako náhle dôjde k zrodu (vzniku) nového života, pre jeho udržanie je potrebná životu odpovedajúca výživa. To je nám dobre známa skutočnosť z bežného života.

Toto isté platí aj v oblasti duchovného života. Keď sa človek narodí znova, jeho nová prirodzenosť, ktorá v ňom znova zrodením vznikla, ihneď potrebuje primeranú duchovnú výživu jednak pre zachovanie života a tiež pre rast. Duchovnú výživu, ktorú Boh pre svoje znova zrodené deti zabezpečil, nachádzame v jeho vlastnom *slove*. Božie slovo je tak bohaté a všestranné, že obsahuje primeranú potrebu pre každé štádium duchovného rastu Božieho dieťaťa.

Božie zaopatrenie pre prvé štádium – priam teraz zrodené nemluvniatka –, popísané v druhej kapitole 1. Petrovho listu. Potom čo v 1. kapitole Peter píše o znova zrodení z neporušiteľného semena pokračuje v 2.kapitole: „*A tak zložiac každú zlosť a každú lesť a pokrytectvá a závisti a všetky pomluvy ako priam teraz zrodené nemluvniatka žiadostiví buďte mlieka bezo ľsti, Božieho slova, aby ste ním rástli na spasenie*“ (1. Peter 2:1-2). Výživou pre znova narodených je Božie slovo ako čisté mlieko pre zachovanie života a ďalší rast.

Je tu aj upozornenie. Aby Božie slovo pôsobilo ako plnohodnotné výživné mlieko zabezpečujúce zachovanie života a ďalší rast, treba ho prijímať v čistote srdca a preto treba odstrániť od seba *každú zlosť a každú lesť a pokrytectvá a závisti a všetky pomluvy.*

Ako Božie dieťa bude postupne duchovne rásť, Božie slovo mu bude poskytovať tuhšiu stravu. Keď bol Ježiš pokúšaný satanom na púšti, odpovedal mu: „*Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie*“ (Matúš 4:4). Pán Ježiš tu oznámil, že Božie slovo je duchovným náprotivkom chleba v prirodzenej strave človeka. Je to teda hlavná a základná zložka potravy. Pritom nesmieme prehliadnuť, že Ježiš zdôrazňuje, že takým je *každé slovo, ktoré vychádza skrze ústa Božie.* Takže, musíme prijímať *každé Božie slovo* – ako dobrý, potrebný a užitočný pokrm pre znova zrodeného človeka.

Po mlieku a chlebe Božie slovo v Židom 5:12-14 hovorí ešte aj „pevnom pokrme“. Pisateľ listu Židom karhá adresátov svojej doby, že hoci už dlho poznajú písma, ešte stále ich neovládajú tak, aby mohli byť učiteľmi iných, ale ešte sami potrebujú byť vyučovaní písmam, lebo ako nedospelí sú ešte stále na mlieku. Náprava je však poruke: Systematickým štúdiom Biblie dospieť do stavu *mať vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobné posúdiť, čo je dobré a*

čo zlé!

Zdroje

1) Zoznam literatúry, položka 27 a) Kniha I: *Základy víry,* str. 20 – 26